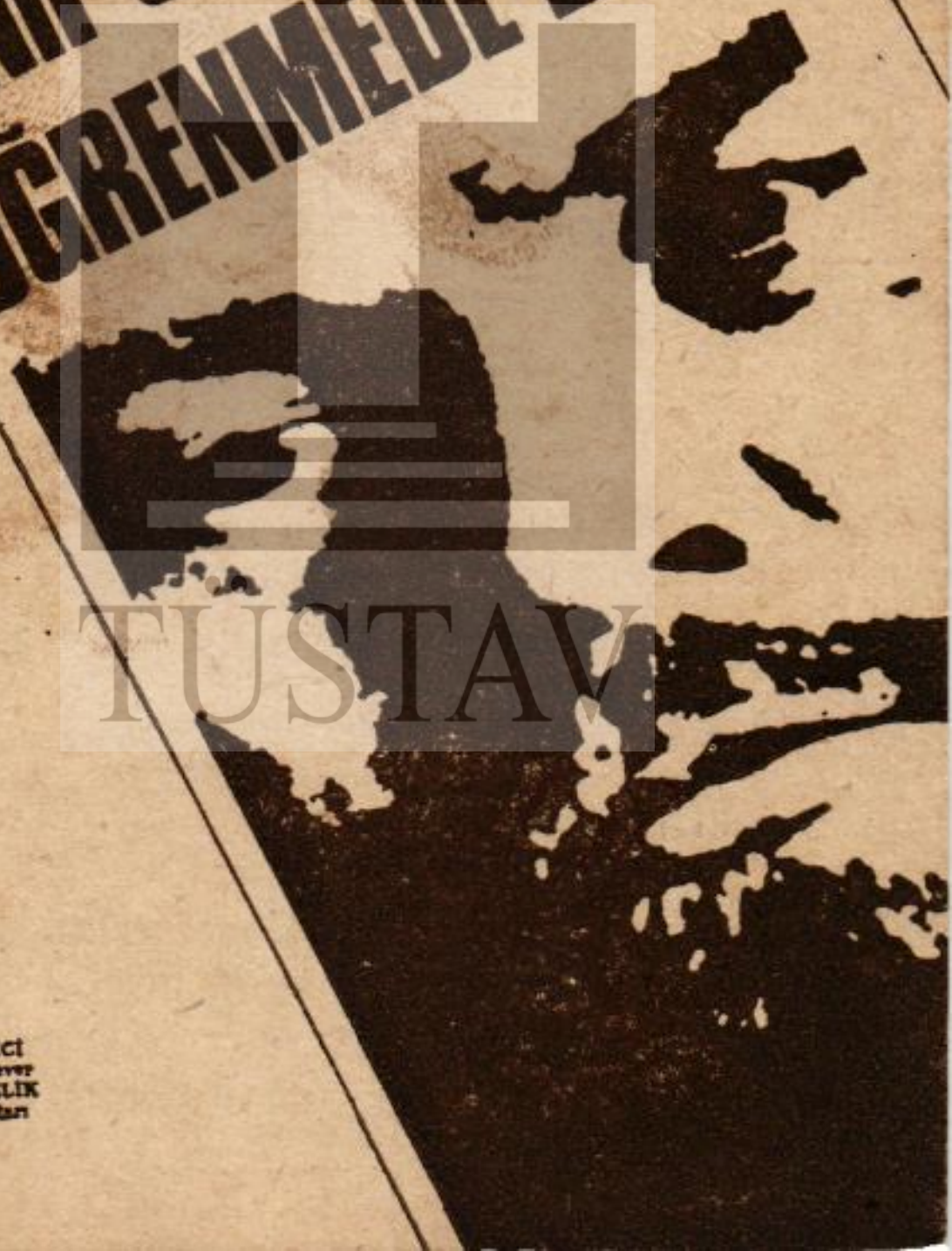
VLADİMİR DESYATERİK
ANATOLY LATYSHEV

SINIF SAVAŞIMINI ÖĞRENMEDE LENİN

TÜSTAV

İLERİCİ
Yurtsever
GENÇLİK
Yayınları

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

YAYINLARI

TÜSTAV

Yönetim ve Yazışma Adresi:
899 Sok. No. 608 Hisar İşhanı
İzmir

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

YAYINLARI

Eğitim Dizisi : 2

Bu broşür, Social Sciences Yayınevi tarafından yayınlanan *«Çağdaş Dünya ve Gençlik-Contemprary World and the Youth»* kitabın *«Sınıf Savaşımı Bilimini Öğrenmede Lenin- Lenin On Learning the Science of Class Struggle»* adlı metninden dilimize çevrilmiştir.

TÜSTAV

Birinci Baskı :
Mayıs — 1979

Dizgi : Politika Basım Yayım A. Ş. TYPO Tesisleri

Baskı : Sonakın Matbaası

Vladimir Desyaterik
Anatoli Latyshev

SINIF SAVAŞIMINI ÖĞRENMEDE LENİN

TÜSTAV

Çeviren :
Ali Akcan

SUNUŞ

Tüm insanlık, 109. Doğum Yıldönümünde Lenin'i anıyor. O'nun yolgöstericiliğinde sömürüsüz, sınıfsız, savaşsız bir dünyaya adım atıyor.

Genç kuşak savaşçıları geleceğin güneşli dünyasını yaratma savaşımında, nasıl bir yer ve rol alacaktır? Kıran kırana geçen bir sınıflar savaşımı ortamında, nasıl bir yol tutacaktır? Onu, şu veya bu yolla, sınıf savaşımından alıkoymak isteyen «sahte dostları», gerçek dostlarından nasıl ayıracaktır? Nasıl doğru yolu bulacaktır? Ve en önemlisi bulabilecek midir? Bu sorunun yanıtı, Lenin'in sözleriyle, «savaşımın sonucunu belirleyecektir».

Bu broşürü, giderek daha çok sertleşen ve çetinleşen sınıf savaşımı koşullarında gençliğe ışık tutacağı inancıyla, dünya gençliğinin ölümsüz öğretmeni yüce Lenin'in 109. doğum yıldönümü anısına yayınlıyoruz.

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

V.İ. Lenin, devrimci geleneklerle, önceki kuşaklar tarafından biriktirilmiş savaşkan deneyimle, genç insanları tanışık yapmayı çok önemli saydı. Yetmiş yıl önce, birinci Rus Devrimi zamanında, «genç işçiler baskı ve sömürüye karşı, çok sayıda grev örgütlemiş, birkaç devrimde yer almış, devrimci geleneklere bağlı ve geniş bir politik anlayışa sahip usta *savaşçılar*'ın deneyimini gereksinirler» diye yazdı (1). Lenin Parti üyelerini, genç savaşçılar örnek yaşamlarından öğrenebilsinler diye, işçi sınıfının seçkin evlatlarının yaşam hikayelerini yazmaya çağırdı. Makalelerinde sık sık, Paris Komünü derslerine, 1905 Moskova ayaklanmasına, birçok ülke proletaryasının devrimci savaş deneyimine değindi.

Lenin proletaryanın sınıf bilincini kazanmasında, oportünizme karşı savaşım de-

neyiminin özel önemini vurguladı. Nisan 1914'de, «ancak Marksizmin oportünizme karşı savaşım tarihini öğrenerek,... ileri işçiler kararlı bir biçimde kendi sınıf bilinçlerini güçlendirebilirler...,» diye yazdı (2).

Bugün de, Lenin'in kuramsal öğretisini bilmek, devrimci gençlik için bir o kadar önemlidir. Komünist ve İşçi Partilerinin 1969 Uluslararası Toplantısı'nın Lenin'in Yüzüncü Doğum yıldönümü üzerine Çağrısı: «Lenin'in yapıtlarını incele! Orada, sosyalizm ve barış için, gericiliğe ve ezgiye karşı savaşım için, tükenmez bir esin kaynağı bulacaksın. Lenin'in yapıtlarıyla bilgilenme, yetişen kuşağın çağımızın devrimci açınımlarını daha açıkça görmesine yardım edecektir» der (3).

Lenin, sol oportünist tehlikeye karşı, sahte devrimciliğe karşı savaşıma büyük bir önem verdi. Günümüzde bu savaşımın somut gerçeklerini inceleme özellikle önemlidir. Son birkaç yılın olayları, devrimci savaşıma katılmaya istekli birçok genç insanın onun yasaları, yolları ve biçimleri hakkında doğru bir düşünceye sahip olmadıklarını göstermiştir. Burjuvazi ile proletarya

arasında sınıf barışını yücelten Sağ-kanat oportünistlerin gerçek yüzü genellikle korumasız gözlere açık olduğu halde, nesnel olarak uygulanmasını engellerken, sosyalist devrimi savunan sözlerle, sahte devrimci demagoji ardına gizlenen solcuları açığa vurmak çok daha zordur.

Genç kuşağın devrimci etkinliğinin yükseldiği anlarda, değişik partiler ve gruplar gençliği kazanmak için her çabayı harcıyor. Genç kız ve erkekler ancak, geçmişin deneyimini günümüz pratiği ile karşılaştırma yöntemiyle, Lenin'in düşüncelerinin yol göstericiliğinde, gençliğin gerçek ve sahte dostlarını birbirinden seçebilir ve doğru devrimci eylem yoluna koyulabilirler.

Lenin'in gençliğin eğitimine yaklaşımındaki önem, O'nun her genç devrimcide engin Marksist inançlar oluşturma ilgisinden kaynaklanır. Daha 1903 yazında, İkinci RSDİP Kongresi için Lenin tarafından hazırlanan Öğrenci Gençliğe karşı Tavır üzerine Karar Taslağı'nda, Parti örgütleri genel, tutarlı bir sınıf dünya görüşü oluşturmalarında genç insanlara yardım etme göreviyle yüzyüzeydiler. Lenin, aynı zaman-

da, boş laflarla gençleri ciddi bir devrimci eğitimden alıkoyan ve tutarlı günlük devrimci çalışmaya karşı küçümseyici bir tavır takınan gençliğin «sahte dostları»na karşı uyardı.

Kongre delegelerine hem Sağ-kanat, hem de Sol-kanat oportünistlerin genç savaşçılar için oluşturduğu büyük tehlikeyi açıklarken, Lenin Rusya'daki politik savaşımdan inandırıcı örnekler saydı. «Liberaller ve Sosyalist-Devrimciler örneğinden biliyoruz ki,» diye işaret etti, «böyle 'sahte dostlar' vardır. Bu sahte dostlardır ki, gençliği, değişik eğilimleri birbirinden ayırtetmeye gerek duymadıklarına inandırmaya çalışıyorlar» (4). Sosyalist-Devrimciler, genç insanların bireysel eylem ve terörist saldırılara girişmelerini cesaretlendirerek, onları sömürücü sistemi yıkma savaşımında doğru yoldan alıkoydular.

Lenin, Troçki'nin maceracılığını da açığa vurmayı gerekli gördü. Birinci Dünya Savaşı öncesinde, Lenin «Rusya'daki devrim hareketine eskiden katılanlar Troçki'yi gayet iyi bilirler, onların yararına Troçki'yi tartışmaya gerek yok. Fakat genç kuşak işçileri onu bilmezler, bundan dolayı onu

tartışmak gereklidir» diye yazdı. «Genç kuşak işçileri kimle uğraştıklarını çok iyi bilmelidirler» diye ekledi (5).

Lenin, devrimci lafazanlık «illet»iyle sürüklenip gitmemeleri için genç insanları uyardı. «Devrimci lafazanlıktan, olayların belli bir dönemecinde nesnel koşulları, zamanın olaylarının belli durumunu gözönüne almaksızın, devrimci sloganların yinelenmesini anlıyoruz» diye açıkladı. «Sloganlar, en iyisinden, çekici, harekete geçiricidir, fakat onlar için hiçbir temel yoktur; işte, devrimci lafazanlığın doğası böyledir» (6). Fakat solculuğa karşı çıkarken, Lenin aynı zamanda, sınıf savaşımının silahlı biçimlerine karşı olumsuz tavırlarından dolayı Sağ-kanat oportünistleri de şiddetle eleştirdi.

Sağ-kanat oportünist tehlikenin yükseldiği zamanlarda, Lenin proletarya gençliğinin devrimci yeteneklerini özellikle vurguladı. Bundan dolayı 1916'da, İkinci Enternasyonal partilerinin ihaneti zamanında, «olayların bu durumuyla Avrupa'da, Sosyalist Gençlik Örgütleri Birliği'ne devrimci enternasyonalizm *için*, gerçek sosyalizm *için*, emperyalist burjuvazinin safı-

na geçen oportünizme karşı, büyük, değerli, fakat zor savaşım görevi düşüyor» diye yazdı (7).

Genç işçiler, Sağ-kanat oportünizme karşı savaşım hırsı içinde sık sık sol yanlışlar içine düştüler. Lenin'in yaşamı, sahte devrimci sapmaları yenmelerinde değişik ülkelerden genç insanlara yardım örnekleriyle doludur. O'nun ilkeli eleştirisi, genç insanların ideolojik gelişimi için gerçekten babaca bir ilgi ile birleşmiştir. Genç insanları, yaşlarının özgün niteliği olan ataklığa ve sertliğe karşı uyarırken, Lenin onları, aceleci, sorumsuz eylemlerin tehlikeli sonuçlarını kavramaya yönelterek, büyük bir pedagojik incelikle, genç kız ve erkeklere Bolşevikler tarafından biriktirilen deneyimi aktardı. O, her zaman, ciddi arayıcıları, kendisinin adlandırdığı gibi, devrimci deneyim eksikliğinden dolayı doğru yoldan saparak «ciddi biçimde» yanılan genç savaşçıları, burjuvazinin sosyal buyruklarını uygulayan ve pratikte sınanmış sınıf savaşımı ve taktiklerini bilerek çarpıtanları birbirinden ayırdı.

Lenin, devrimci gençlerin hatalarının çoğunu, ne pahasına olursa olsun olayla-

rı hızlandırma arzularına, sabırsızlıklarına ve pek sık olmamakla beraber kendilerini kontrol edememelerine bağladı. Genç insanlar başkalarından daha çok hüsnükuruntuya alışkandırlar. Lenin, Engels'in --19. yüzyıl işçi hareketinde Sol-kanat temsilcileri-- Blankist'lere seslenen sözlerini aktardı: «Birinin sabırsızlığını, teorik bakımdan inandırıcı bir tartışmaya dökmesi ne çocukça bir günah çıkarmadır (suçsuzluktur)» (8).

Heyecan, bir amaca ilerlemeyi hızlandırmak için ciddi bir arzu, somut duruma akılcıl olmaktan çok duygusal bir yaklaşım, özellikle genç insanlara has niteliklerdir. 1920 yılında, Norveçli Komünist J. Friis ile röportajında, Lenin devrimci romantiklik sorununa değindi: «Söylenmeden geçilemez» diye vurguladı, «romantiklik olmaksızın yapamayız. Kıtlığından bolluğu iyidir. Onlarla uyuşmasak bile, her zaman devrimci romantiklere sempati beslemişizdir» (9). Lenin yine de, gerçek bir devrimcinin, daima sosyo-ekonomik ilişkilerin ve politik durumun doğru bir çözümlemesinden yola çıkması gerektiğini belirterek konuşmasını sürdürdü.

Bir yıl sonra, Lenin gerçek bir devrimci için en büyük tehlikenin, «devrimci yöntemlerin uygun olduğu ve başarıyla uygulanabileceği sınırları ve koşulları gözardı eden abartılmış devrimcilik olduğunu» vurguladı. Akıl yitirmemek, «en serinkanlı ve en sabırlı biçimde, hangi anda, hangi koşullar altında ve hangi eylem alanında devrimci bir biçimde hareket edilmesi ve, hangi anda, hangi koşullar altında ve hangi alanda reformist eyleme geçilmesi gerektiğini anlama, tartma, ve araştırma yeteneğini yitirmemek» temeldir dedi (10).

Lenin, emekçi halkın yeni katmanlarının ve kuşaklarının devrimci harekette yer almasının, proletaryanın sınıf ordusunu güçlendireceğini, fakat aynı zamanda, hiçbir gerçek devrimcinin gözardı edemiyeceği belli unsurları da taşıyacağını öngördü.

Lenin 1910'da, «Avrupa İşçi Hareketindeki Farklılıklar» makalesinde, «Eğer bu hareket hayali bir ülkünün yaratılması ile ölçülmeyecek, fakat sıradan insanların politik hareketi olarak görülecekse, gittikçe daha çok sayıda neferin katılması, emekçi halkın yeni bölümlerinin çekilmesi, ka-

çınılmaz olarak, teori ve taktik alanında dalgalanmalarla, eski yanlışların yinelenmesiyle, eskimiş görüş ve eskimiş yöntemlere geçici bir geri dönüşle ve benzerleri ile atbaşı gidecektir. Her ülkenin işçi hareketi, neferlerin 'eğitim'ine değişik tutarda enerji, dikkat ve zaman harcıyor» diye yazdı (11).

İşçi hareketinde, bir yandan Sağ-kanat oportünist, öbür yandan sol eğilimlerin görülmesinin nedenlerini açıklarken, Lenin burjuvazinin işçi sınıfına yönelik ikili taktiklere başvurduğuna dikkat çekti: Hem, Sağ-kanat oportünizmin büyümesine yolaçan «liberal» uygulamalar, «politik hakların geliştirilmesine doğru, reformlara doğru adımlar, ayrıcalıklar ve benzerleri» ve hem de, Sol-kanat aşırı ve anarşist davranışları kışkırtan açık şiddet sistemi, baskılar, «uzlaşmaz bir biçimde reformları reddetme yöntemi» (12). Sonuncusu gençlik arasında pek sık gözlenir. Lenin, Marksizm'den ayrılmanın değişik aşırılıklarda, «hem oportünistin karamsarlığında [ör. Sağkanat oportünizm-- Yazarlar] ve hem de, teröristin umutsuzluğunda» kendini gösterdiğini vurguladı (13).

Küçük burjuva devrimciliğinin özellikle deneyimsiz insanlar üzerinde zararlı bir etkisi vardır. Avusturyalı Sosyal Demokrat Friedrich Adler'in Ekim 1916'da Avusturya Başbakanı Stürgkh'un hayatına kastetme girişimine karşı Lenin'in tavrı dikkate değer. Lenin, olayın bütün ayrıntılarını ve Adler'i bu terörist harekete girişmeye zorlayan nedenleri öğrenmek istedi. Genç Avusturyalı devrimci Franz Koritschoner'e yazdığı mektupla, Friedrich Adler hakkında mümkün olduğunca çok bilgi istedi. Rusya'daki savaşım deneyimine değinerek, Lenin genç Avusturyalı yoldaşlara şu açık öğüdü verdi: «Devrimci taktikler olarak, bireysel saldırılar ters ve zararlıdır. Sadece kitle hareketi gerçek politik savaşım olarak ele alınabilir». Lenin, Viyana'da işçilere terörizm üzerine temellenen taktiklerin zararlılığını açıklayacak bir bildirinin yayımlanmasını önerdi. Bildiri, oportünist partiye, emperyalistlere, burjuva hükümetlerine ve savaşa karşı, terörizmin yardımı olmaksızın, fakat «devrimci propaganda ve ajitasyonda, sistematik, ardıcıl ve özverili çalışma» yoluyla bir savaşım için çağrıda bulunuyordu (14).

Sonraları Franz Koritschoner «Lenin'in tavrının yalnızca çok gereksinilen teorik açıklığı getirmediğini, fakat aynı zamanda, yol gösterici bir taktik çizgiyi açıklığa kavuşturduğunu» anımsıyor (15). Adler'in 18 yıl hapse mahkum olduğu öğrenilince, devrimci Avusturya gençliği, «Kahrolsun emperyalist savaş!» gibi Bolşevik sloganlarla uyuşan çağrılar taşıyan bildiriler dağıttıkları gösteriler sahnelediler.

4 Kasım 1916'da, İsviçre Sosyal-Demokrat Parti Kongresini selamlama konuşmasında, Lenin yeniden bireysel terör taktiklerini eleştirdi. Bu rastlantı değildi. Genç İsviçre işçileri Adler'in hareketini heyecanla selamladılar. Kongrenin açılış gününde, İsviçre Sosyal-Demokrat gençlik birliğinin yayın organı *Freie Jugend*'de «Friedrich Adler» başlıklı övücü bir makale çıktı. Kongre seslenişinde, Lenin anarşistler tarafından yüceltilen bireysel terör ile hiçbir ortak yanı olmayan Bolşevik taktiklerin anlamını ayrıntıyla açıklamayı gerekli buldu. Silahlı ayaklanmayı savunurlarken, Bolşeviklerin öyle her şiddeti değil, fakat yalnızca, halkın sömürücü sınıflara karşı devrimci şiddetini benimsediklerini vurguladı.

Lenin, Nisan 1917'de buna bir kez daha döndü. Haklı olarak «eylemde enternasyonalistler» olarak tanımlanan örgütler ve gruplardan sözederken, «şimdi, bir başkanı kahramanca fakat akılsızca bir biçimde vuran Adler'in hayatını yıkan baş-gerici Avusturya Hükümetinin kapattığı Viyana'daki Karl Marks Klübü yoluyla hareket eden Friedrich Adler'in genç Sol-kanat arkadaşlarını» da saydı (16). Lenin'in Adler'in hareketine diyalektik yaklaşımına dikkat edilmeli: Kahramanca olarak hayranlık uyandırmış, akılsızca olduğundan suçlanmıştır.

Birinci Rus Devriminden dört yıl önce, Bolşevikler özellikle sokak gösterileri sırasında kitlelerin ezenlere karşı şiddetini desteklediler. Lenin RSDİP Kongresinde, «Böylesi her gösterinin öğrettiği dersleri tüm ülkeye getirmeye çalıştık. Polis ve orduya karşı dayanıklı ve sistematik kitle direnişini örgütlemeye, bu direnişle ordunun mümkün olduğunca geniş bir bölümünü hükümete karşı savaşımında proletaryanın safına kazanmaya çalıştık, köylülüğü ve orduyu bu savaşımda bilinçli bir yer almaya zorladık. Terörizme karşı uyguladığımız taktikler iş-

te bunlardır, ve başarıyla sınavdan geçtiklerine tamamen inanıyoruz» (17).

Bolşeviklerin savaşkan deneyiminin uluslararası öneminden sözederken, Lenin birçok vesileyle, makaleleri ve Komintern kongrelerine seslenilerinde, Bolşevik partisinin küçük burjuva devrimciliğinin canlanmasına karşı amansız, ardıcıl savaşımına değindi. «Öbür ülkelerde, Bolşevizmin, anarşizm kokan veya tüm temel sorunlarda ondan birşeyler alan, tutarlı bir proletarya sınıf savaşımının koşullarına ve gerekliliklerine uymayan *küçük burjuva devrimciliği*'ne karşı uzun savaşım yıllarında biçimlendiği, geliştiği ve çelikleştiği gerçeği az biliniyor» (18).

1920'lerin başlangıcında, uluslararası komünist hareketin sıralarında, özellikle genç katılımcılar arasında, sol yanlışlar açıkça dar grupçu bir biçim kazandı. Daha 1919 başlangıcında, Almanya Komünist Partisi'nin kurulmasından sonra, üyelerinden bazıları parlamenter seçimlere boykotu savunmaya başladılar. Parlamentoyu, emperyalizme ve gericiliğe karşı proletaryanın savaşım çıkarları için kullanma doğ-

ru düşüncesini reddettiler. Lenin, bu tavrın acıları büyütmekten başka birşey olmadığını gördü. «Bizim için açık ki, bu basit olarak, çoğu genç Alman komünistinin devrimci deneyim eksikliği durumudur. Bir iki burjuva devrimi (1905 ve 1917) deneyiminden geçselerdi, boykotu bu kadar önyargılı savunmayacaklar, ne de zaman zaman sendikalizm yanlışlarına düşeceklerdi» diye yazdı (19).

Lenin'in yapıtlarından birçoğu, «Sol-Kanat» Komünistlerin yanlışlarının eleştirisine hasredilmiştir, *«Sol-Kanat» Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı* anılmaya değer. Kitap 1920 baharında, Lenin'in de işaret ettiği gibi, dünyanın hâlâ savaş malzemeleriyle dolu olduğu, fakat Avrupa'da savaş sonrası devrimci kabarmanın en yüksek aşamasının geride kaldığı bir zamanda yazıldı.

Bu koşullarda, yeni yeni kurulan Komünist partileri bekleyen ana görevler, Lenin'in de vurguladığı gibi, «proletarya devrimine *geçiş* veya *ulaşım* biçimleri»ni araştırmak, geniş emekçi halk kitlelerini kazanmak, *«kitleleri* devrimde öncünün utkusunu güvenceleyecek yeni konumlara

getirebilmek»ten oluşmuştu (20). Lenin'in yapıtındaki ana düşünce, Bolşeviklerin deneyimini, bütün uluslararası komünist hareketin deneyimini genelleştirmek ve yeni Komünist partilere, genç komünistlere geçirmekti. Komünist strateji ve taktiklerin gerçek bir ansiklopodisi olan Lenin'in bu yapıtı, tüm dünyada genç devrimciler üzerinde dev bir etkide bulundu ve bulunuyor.

Lenin, sol tehlike için derinden endişeliydi. Genç devrimciler sık sık önceki sınıf savaşımı deneyimini gözardı ettiler. Sol yanlışlara inatçı sarılmaları, Batı Avrupa işçi hareketinde Sağ-kanat oportünizmin tırmanmasına bir çeşit tepkiydi. Sağkanat oportünistler, reformistler tarafından savunulan sınıf işbirliğinin hiçbir tarihsel geleceği olmadığını, ezilen yığınları kapitalist sömürüden kurtarma gücünden yoksunluğunu anlayan ileri işçiler arasında düş kırıklığı tohumları ektiler.

Bununla birlikte, proletaryanın bir bölümü, özellikle politik savaşımda deneyim eksikliği olanlar bir diğer aşırılığın etkisinde kaldılar: reformizmi şiddetli eleştirilerin-

de genel olarak reform düşüncesini reddettiler. Sendikalarda çalışmayı sürdürmede hiçbir yarar görmediler, ve çoğu reformistler tarafından yönetildiğinden onların bile boykot edilmesi gerektiğini düşündüler. Burjuva parlamentolarını proletaryanın çıkarlarına kullanmadan kaçınma istemleri sürüldü, geçici de olsa, reformist ve küçük burjuva partiler ve gruplar, vb. ile her türden taktik uzlaşma ve anlaşmalar reddedildi. Gerçekte, böyle sloganların desteklenmesi, «Sol-Kanat» komünistleri doğrudan doğruya dar grupçuluk ve doğmatizm yoluna götürdü, ve bu da nesnel olarak, gücünü ve kuvvetini zayıflattığından işçi hareketinin sınıf düşmanlarının değirmenine su taşıdı.

«Sol-Kanat» Komünizm'de Lenin, yalnızca hastalığın kaynaklarını ve nedenlerini vermekle kalmadı, fakat aynı zamanda, onu tedavi etmenin yollarını da gösterdi. Biri, bu büyük kitabı yeniden okuyarak, Lenin'in genç kuşağa yaklaşımındaki özeni ve inceliği bir kez daha görebilir. O, gençlerin yanlışlarını eleştirdi, fakat aynı zamanda, her genç kız ve erkeğin hala anlamayı başaramadıkları veya yanlış bir

ışık altında gördükleri sorunların içyüzünü anlamaları gerektiğini vurguladı. Lenin, «kitlelerin bu kızgınlığına anlam kazandırabilme ve kitleler arasında (çoğu zaman hareketsiz, bilinçsiz ve gözle seçilemeyen) böyle bir kızgınlık uyandırabilme gücünde olanlar takdir edilmeli ve yardım gösterilmeli. Bununla birlikte onlara açıkça ve dostça, bir ruh halinin *yalnız başına* büyük bir devrimci savaşımda kitlelerin öncülüğü için yetersiz olduğunu ve devrim davasına kendilerini bu denli vermiş kişilerin, işlemek üzere veya işliyor oldukları belli yanlışlardan devrim davasının epeyce bir zarar görebileceğini anlatmalıyız» diye yazdı (21). «Devrimci taktikler, yalnızca devrimci ruh hali üzerine kurulamaz» diye uyardı. «Taktikler, belli bir ülkedeki (ve onu çevreleyen ülkelerin, dünya üzerindeki tüm ülkelerin) *bütün* sınıf güçlerinin ciddi ve tam anlamıyla nesnel başkaldırısının yanı sıra, devrimci hareketlerin deneyimi üzerinde temellenmelidir» (22).

Lenin'in kitabında doğrudan gençlere seslenen dersler öğreticidir. Zamanın solcularının ciddi bir yanılgıları, burjuva par-

lamentolarında komünistlerin çalışmalarını anlamada başarısızlıklarıydı. Bunun gibi kesin çürütülmüş ve yanlış taktikler, proletaryayı Marksist düşünceleri yaymada böyle önemli bir forumdan, bütün sınıfların katıldığı bir savaşım arenası olan bir forumdan yararlanmaması sonucuyla karşı karşıya bırakabilirdi. Lenin, Birinci Dünya Savaşı sırasında, ülkelerinin burjuva parlamentolarını gerçekten devrimci bir biçimde kullanmada örnek olan seçkin Alman devrimcisi Karl Liebnecht ve İsveç Sosyalist Gençliği'nin yöneticisi Zeth Höglund'un kahramanca savaşımlarını, izlenmesi gereken örnekler olarak saydı.

İkinci Komintern Kongresi zamanında, İtalya Sosyalist Gençlik Federasyonu yöneticisi Luigi Polano ile konuşmasında, Lenin dikkatini bu temel sorunun açıklığa kavuşturulmasında yoğunlaştırdı. Polano'ya, Sosyalist Gençlik Federasyonu'nun, İtalyan Sosyalist Partisi içindeki durumu nasıl değerlendirdiği ve Amadeo Bordiga çevresinde toplanan ve parlamenter seçim kampanyasını boykota çağıran parti üyelerini destekleyip desteklemediklerini sordu.

Polano, «Vladimir İlyiç'e, reformistleri Sosyalist Parti'nin saflarından sürme sorununda Bordiga'yı desteklediğimi, fakat, birçok genç sosyalist Bordiga'nın yanında yer alsa da, onun taktikleriyle uyuşmadığımı söyledim...» diye anımsıyor. «Olası ki Lenin, bazı sorunlarda biz gençlik hareketi yöneticilerinin hala yeterli açıklıktan yoksun olduğumuzu sezdi, çünkü, veda ederken 'Komintern Kongresi kararlarından kendiniz için önemli ve yararlı sonuçlar çıkaracağınıza eminim' dedi» (24).

İtalya'ya dönüşünde Luigi Polano *Avanguardia* gazetesinin üç sayısında Komintern Kongresi üzerine ayrıntılı bir makale yazdı. Özellikle, Lenin'in parlamento çalışmalarını reddetmenin yanlışlığını açıklama biçimiyle çarpılmıştı. «Lenin tarafından, diyalektiğin yıkıcı gücüne dayanılarak, parlamentarizm lehine en inandırıcı kanıtlar sayıldı» diye yazdı Polano. «Parlamentarizm üzerine son derece ciddi ve derin bir Marksist metodoloji anlayışı üstünde temellenen gerçek değerlendirmelerle dolu bir konuşma yaptı» (25).

1920'lerde, birçok ülkedeki Sol-kanat dar grupçu unsurlar (bu özellikle bazı

devrimci gençlik liderlerine özgü bir durumdu), somut durumu ve sınıf güçlerin dizilişini gözönüne almaksızın, nesnel olarak çözümlemeksizin, yöneticilerinin reformist konumlarda yer aldığından dolayı, komünistleri sendikalardan çekilmeye çağırmaya başladılar. Lenin böyle taktikleri şiddetle eleştirdi. Örneğin, «Alman Solları-nın, Komünistlerin gerici sendikalarda çalışamıyacakları ve çalışmamaları gerekliği, böyle bir çalışmadan vazgeçmeye hoşgörü tanınabileceği, sendikalardan çekilip, çok zeki (ve olası ki büyük bölümü pek genç) Komünistlerce yaratılan yepyeni ve kusursuz 'İşçi Birliği' kurulması gerektiği vb., vb., yolundaki savları..., gülünç ve çocukça bir saçmalıktır» der. (26)

Bir diğer ciddi sol yanlış, öbür parti ve gruplarla herhangi bir anlaşma ve uzlaşmanın yadsınmasıydı. «Hiçbir Uzlaşma Yok Mu?» polemik sorusu, *«Sol-Kanat» Komünizm'*in sekizinci bölümünün başlığıdır. Burada Lenin, eleştirel bir biçimde, diğer şeyler arasında, uzlaşmayı ve sınıf savaşımında esnekliği kategorik olarak reddeden Almanya ve Hollanda Komünist Partisi'nin bazı üyelerinin görüşlerini ele alır.

Lenin, böyle bir şaşmaz politikanın iflasını ve devrim davasına zararlılığını gösterdi. Görüşünü, Bolşevik partisinin savaşım tarihinden örneklerle kanıtladı. Bundan önce, sol grupları eleştirirken bir kez daha, ihtilaflı sorunlarda uzlaşma kararlarını, yalnızca «çıtkırıldım genç hanımların» ve «yapmacık tavırlı gençlerin» yanı sıra, devrimci lafazanlık «illet»ine yakalanmış olanların «çirkin» birşey, karşı devrimci bir hareket olarak görebileceklerine parmak bastı (27).

Lenin'in genç devrimcilere öğüdü, araştırmaları gerektiği yolundaydı. «Saf ve oldukça deneyimsiz insanlar, uzlaşmaları *genel olarak* hoşgörmenin, ardıcıl bir savaşım yürüttüğümüz ve yürütmemiz gereken oportünizm ile devrimci Marksizm veya komünizm arasındaki ayrımı silip atmaya yeterli olduğunu düşünüyorlar. Fakat bu insanlar, doğada ve toplumda *bütün* farklılıkların akışkan ve belli bir noktaya kadar uyuşkan olduğunu hâlâ bilmiyorlarsa, onlara uzunca bir eğitim, öğretim, araştırma, politik ve günlük deneyimden başka hiçbir şey yardımcı olamaz» (28). Gerçek devrimcilik bütün ve her uzlaşmayı reddetmekten değil, fakat bir kez kaçınılmaz olur-

larsa, devrimci davaya bağlılıkla, işçi sınıfının davasına bağlılıkla, bütün anlaşmalara varmaktan geçer.

Lenin, proletarya diktatörlüğünü sözde tanırken, aynı zamanda sıkı parti disiplinin gereğini reddeden ve böylece, gönüllü veya gönüllü olmayarak, burjuvazinin lehine proletaryanın silahsızlanmasına katkıda bulunan sol unsurların görüşlerinin iflasını sergiledi. «Bolşevikler, Partimizin sıkı ve gerçekten demir disiplini olmasaydı, geçin iki buçuk seneyi, iki buçuk ay bile iktidarda kalamazlardı» diye vurguladı. (29)

«Sol-Kanat» Komünizm çıkar çıkmaz dünyanın birçok ülkesinde geniş yankıyla karşılandı. Komünist Gençlik Birliklerinin 17 temsilcisi de içinde olmak üzere İkinci Komintern Kongresi delegelerine dağıtıldı. Aynı yıl, 1920'de, Almanca, İngilizce, Fransızca ve İtalyanca çevirileriyle Berlin, Hamburg, New York, Paris, Milan ve diğer şehirlerin devrimci gençleri arasında yaygın bir biçimde dağıtıldı.

Günümüzde, Lenin'in bu yapıtındaki düşüncelerin, genç savaşçıları sömürücü topluma karşı çekim gücünden, Amerikalı

tarihçi Filip S. Foner «Lenin ve Amerikan İşçi Hareketi» adlı makalesinde sözediyor. «Bugün, Amerikalı birçok genç radikal, Lenin'in *«Sol-Kanat» Komünizm*'ini okuyarak, kitle örgütlerinde barış ve özgürlük için daha etkin çalışma gereğini anlıyorlar» (30.) Bundan ötürü, değişik ülkelerde genç savaşçılar, devrimci eylemde Lenin'in strateji ve taktiklerini benimsiyorlar.

Lenin yaşamının son zamanlarında, değişik sol kararsızlıklara karşı kararlı bir savaşım sürdürdü. Bu konuda özellikle 1921'de, Üçüncü Komintern Kongresi hazırlıkları zamanında büyük bir çaba harcadı. Kongre, Komünist partilerin, burjuvazinin bütün cephelerde karşı saldırıya geçtiği gerçeğiyle nitelenen yeni koşullara uygun taktiklerini işleyecekti. Lenin, «devrimin patladığı ve hızlı bir akış içinde olduğu zaman, devrimci olmak zor değildir,... doğrudan, açık, gerçekten kitlesel ve gerçekten devrimci savaşım koşullarının *henüz varolmadığı* durumda devrimci olmak, devrimci olmayan kurumlarda, ve pek sık olarak gerici kurumlarda, devrimci olmayan bir durumda, devrimci eylem yöntemlerinin gerekliliğini hemence kav-

rama gücünden yoksun kitleler arasında (propaganda, ajitasyon ve örgütlenme yoluyla) devrimin çıkarlarını savunabilmek çok daha --değerli-- ve zordur» (31).

Kongrede taktikler sorununda şiddetli bir tartışma çıktı. Lenin özünde, devrimci durumun yokluğunu gözardı ederek, iktidar için acil bir savaş çağrısı olan «hücum savaşımı» sloganını savunan İtalyan, Alman ve öbür Komünist partilerden solcuların tavırlarının yanlışlığını açıkladı. İşçi sınıfı kitlelerini kazanmadan (32) hemen saldırıya hazır bazı yoldaşların aceleciliğine karşı uyarıları, uluslararası komünist hareketin erekleri için en büyük ilgiyi taşımaktaydı.

Sol tutumlar, (Kongrede üç temsilcisi bulunan) Fransa Komünist Gençlik Federasyonunun bazı üyelerinin taktik çizgisinde, genç İtalyan, Alman ve öbür Kongre delegelerinin görüşlerinde belirgindi. Olaya katılanlardan biri olan S. Lozovsky'nin anılarında, Lenin'in «hücum savaşımı»na ilişkin yanlış görüşlere karşı savaşımını veren aşağıdaki bölümü buluruz. Lozovsky, «Kongreye katılan, özellikle Fransa'dan birkaç kişi, son derece sol düşünceliydiler»

diye anımsıyor. «Onlar arasında Laporte adlı genç bir delege de vardı. Komintern taktiklerinin oportünist olduğunu, yolaldığımız hızın uluslararası işçi hareketine zarar verdiğini tanıtlamaya çalıştığı ve genel olarak, Fransız mizacıyla, genç oluşuyla, büyük bilgisizlik ve demagoji ile açıklanabilecek uzun bir konuşma yaptı... Laporte... şu hileye başvurdu: gelecek askere alma çağrısından önce erler greve çağrılmalıydı... İlyiç, «hücum savaşımı teorisi»ne ve Laporte'ye karşı acımasızdı... böyle çağrıların komünist hareketin ölüm fermanını yazabileceğini söyledi (33). *L'Humanite*'de yayımlanan Lenin'in sorun üzerine konuşmasının bir bölümünde, «Parti içinde --kendini gösteren-- oportünizme karşı savaşmalıyız, fakat solculuğun da daima bilincinde olmalıyız» diye vurgulanıyordu (34).

Bulgaristan ve uluslararası komünist hareketinin seçkin emekçisi V. Kolarov'un anılarında yazdığı gibi, Lenin, «mantık ve disiplinin varlığı» gözönüne alınmadan, salt gençlerin (19 yaşındakilerin) yardımıyla hızlandırılan olaylara güvenmek gülünç olduğundan, devrim, ancak oportünizme

ve «sol saçmalığa» karşı kararlı bir savaşımla kazanılabileceğinden, Fransız Komünistlerinin ana görevinin geniş işçi yığınlarını ve sendikaları devrim safına kazanmak olduğunu özellikle vurguladı (35).

Başka bir yerde, Lenin, «sorunu ciddi bir biçimde tartma yerine, küçük kızıl bayraklar sallama duygusuna ve alışkanlığına yol verirsek, onarılamaz hatalar işleyebileceğimiz unutulmamalıdır» diye işaret etti (36).

Üçüncü Komintern Kongresi, «hücum savaşımı» teorisine inatla sarılan genç İtalyan Komünisti Umberto Terracini için de öğreticiydi. Olayın tanıklarından bir Belçikalı delege şöyle anlatıyor: «Zamanın solcularından olan İtalyan Terracini'nin Kongreye nasıl seslendiğini anımsıyorum. Vladimir İlyiç, Terracini'nin konuşmasını yıkıcı fakat inandırıcı bir eleştiriye tuttu. Onu tez tez çözümledi, öyle ki, sonuna doğru Lenin'in tartışmasıyla Terracini gerçekten yıkılmıştı» (37).

Lenin'in İtalyan Komünistini o denli çok etkileyen polemik konuşmasını izleyen şu olay dikkate değer. *L'Unita* muhabiri ile röportajında, Terracini şunu anımsıyor: «Uğ-

raşmak zorunda olduğu büyük sorunların ağır yüküne karşın, Lenin'in bizle görüşmeye zaman bulması gerçeğiyle sarsıldım». Lenin Terracini'ye yaklaştı ve dostça bir selamla ona Fransızca «Terracini yoldaş mantıklı ve esnek olmalısın» diye öğütledi (38).

Lenin'in düşüncelerinin etkisiyle Kongreye katılan birçok genç, genel olarak burjuvaziye karşı «hücum savaşımı» teorisi için değil, fakat gelecekte yıkıma mahkum hazırlıksız, maceracı, aceleci eylemleri savundukları için eleştirildiklerini anlayarak, yanlış sol görüşlerini gözden geçirmeye başladılar. Kongrenin, Komintern taktikleri üzerine, Lenin'in konuşmalarını temel alan tezleri kabul etmesi anlamlıdır.

İşte, Lenin'in gençliğe yaklaşımının özgün bir niteliği daha. Devrimci gençlik temsilcilerinin o kadar şiddetle savundukları sol düşüncelere karşı tavırlarını değiştirmeye başladıklarını gören, Lenin, onları cesaretlendirmeyi, eziklik ve yeniklik duygusundan uzaklaştırmayı gerekli gördü. Alman, Polon, Çekoslovak, Macar ve İtalyan Kongre delegasyon üyeleri ile toplantıdaki konuşmasına, aşağıdaki sözlerle başladı:

«Dün *Pravda*'da, genç yoldaşların bize o denli şiddetle saldırdıkları, hücum anının kabul ettiğimizden daha yakın olabileceğine beni inandıran açıklamalar okudum» (39). «Alman Komünistlerine Mektup»ta, Kongrede açılan ideolojik tartışmanın anlamını açıklayarak, «daha canlı ve daha kararlı savunma ve saldırı savaşları için daha dikkatli, --daha tam hazırlanma-- Üçüncü Kongrenin kararlarındaki ana ve temel olgu budur» (40).

«Solkanat hastalığın» her türden görünümüne karşı amansızca davranırken, Lenin aynı zamanda, ona yakalanmış genç insanların özenli bir tedavi gereksindiklerini savundu. «Böyle insanlara her yardım yapılmalıdır. Hatalarına karşı sabırlı olmalı ve onları yavaş yavaş, onlarla döğüşerek değil, fakat başlıca *ikna* yoluyla düzeltmeye çalışmalıyız» diyordu (41).

Bilindiği gibi, genç insanları Sağ-kanat reformist liderlerin etkilerinden korumaya çalışırken, Lenin gençlik birliklerinin örgütsel bağımsızlığını savundu. Fakat bu sonraları --işçi hareketindeki Sol-kanat oportünizmin ana görünümlerinden biri olan-- «gençliğin öncülüğü» görüşlerini sa-

vunanların yorumlamaya çalıştıkları gibi, O'nun devrimci gençlik birliklerinin her dönemde, bütün koşullarda partilerden politik bağımsızlığı üzerinde ısrar ettiği anlamına gelmez.

Tam tersine, gerçek Marksist partilerin, gençliği ideolojik ve politik etkileme gerekliliğini yadsımak bir yana, Lenin İsviçre gençlik örgütünün çalışmalarına kişisel katılımı ve İskandinav ve öbür ülkelerin gençlik birlikleri ile işbirliğiyle, gençlik hareketi ile gençliği burjuva sistemini yıkma savaşımında yönlendirme gücünde olan deneyimli savaşçılar arasında sürekli bir temasın zorunluluğu üzerinde durdu. Aleksandra Kollontai'ye yazdığı bir mektupta, «gerçekte, moral ve politik bakımdan İsveç gençliğinden hepimiz sorumluyuz, onlara yardım etmeliyiz» diye yazdı (42).

1916 Ekim sonunda, «İsviçre Sosyal-Demokrat Partisi'ndeki Sol Zimmerwaldistlerin Görevleri» tez planında, Lenin şu ilkeyi açık ve özlü bir biçimde ortaya koydu: «Gençlik örgütleri: politik örgütlerin serbestliği; destek (doğru bir çizginin yokluğunu eleştirme)» (43). «Gençlik Enternas-

yonali» makalesinde bunu şöyle formülleştirir: «Gençlik örgütlerinin tam bağımsızlığından, fakat aynı zamanda, onların yanlışlarını yoldaşça eleştirmede de tam özgürlükten yanayız! Gençliğe dalkavukluk etmemeliyiz» (44).

Lenin'in bu sözleri doğrudan doğruya, gençliğe yaltaklanarak, yeterince olgunlaşmamış ve deneyimsiz gençlerden yararlanarak, gençliği işçi sınıfının öncüsünden, Komünist ve İşçi partilerinden ayırmaya çalışmış ve geçmişin bu çaresinden yarar umarak bunu bugün de deneyenlere vurmaktadır.

Ve, yeni-Troçkist, anarşist öğelerin, insan aklının ustalarının rolünü savlayan «Sol kanat radikalizm» ideologlarının, dünya devrimci sürecinin ana itici gücünün işçi sınıfı değil de, gençlik, öğrenciler olduğunu ileri sürdükleri bugün, *«Sol-Kanat» Komünizm, Gençlik Enlernasyonali* ve diğer yapıtların sayfalarından genç kuşak savaşçılarına seslenen Lenin'in öğütlerini unutmamalıyız.

İsveçli tarihçi Knut Backström'un yazdığına göre, gerici kapitalizm güçlerinden

gelen tehlikenin büyüdüğü günümüzde, Lenin'in yapıtları «İsveç'te öncekinden çok daha fazla yayılıyor ve okunuyor.» Yazar, «Lenin'in yapıtlarına özellikle genç işçiler ve öğrenciler büyük bir ilgi gösteriyorlar» diyor. «Buna karşı koymak için, Leninizmi ve tarihsel gerçekliği çarpıtan anarşist ve Troçkist öğeler, öncelikle dışardan gelenler, seferber oluyorlar» (45).

Bu olgu, Lenin'in Troçkistlerin gençlik üzerindeki zararlı etkisine karşı uyarısını haklı çıkarıyor. O, daha 1914'de, «genç kuşak işçilerini *yanlış yola götürdüklerinden*» ötürü Troçki ve izleyicilerini eleştirdi (46). Bugüne değin, gençliğin her soy ve boydan «sahte dostları», genç kız ve erkekleri işçi sınıfının Marksist öncüsünden ayırmaya çalışarak, küçük burjuva ideolojisinin tehlikeli tohumlarını ekmeyi sürdürdüler. Komünistler, radikal gençliği, emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşta işçi sınıfının bir bağlaşığı olarak görürler. Küçük burjuva devrimciliğinin ideolojisine karşı çıkarken, Komünist partiler Lenin'in öngörülü buyruklarını izliyor ve gençlik hareketine bilimsel sosyalizm düşüncelerini aşılıyorlar.

L.İ. Brejnev, «tutarlı bir sınıf çizgisi uygulamak, ilkelere sımsıkı bağlanmak, taktiklerde esnek olmak, somut koşulları her açıdan ele almak, cesur fakat iyi düşünülmüş eylemlere gitmek, emperyalizmle savaşımın bütün değişik araçlarını kullanabilmek --işte, Lenin'in bize öğrettiği, bizim Lenin'den öğrendiğimiz budur» diyor (47).

SBKP 25. Kongresi, Sol oportünizm de içinde olmak üzere, oportünizmin her türüne amansızca karşı çıkmanın zorunluğunu vurguladı. Uluslararası komünist harekette, «ilkesel sorunlarda, komünist ideolojiye ters görüş ve hareketler ile hiçbir uzlaşma sorusu olamaz. Bu kuraldır. İki kat daha önemle, Sağ ve aşırı-Sol revizyonizm boş durmadığından, komünist hareketin Marksist-Leninist ilkeleri için, onları çarpıtma ve gözardı etme girişimlerine karşı savaşım hâlâ herkesin ortak görevidir» (48).

Zamanımızın genç savaşçıları, Marksizm-Leninizm düşüncelerinin, genç kuşağın temel çıkarlarını ifade ettiğini, onları çağımızın devrimci perspektifi üzerine açık bir

anlayış ile silahlandırdığını gittikçe daha çok anlıyorlar.

NOTLAR

1 — V. İ. Lenin, **Toplu Yapıtlar,** Moskova, C. 11, s. 412.
2 — Age., C. 20, s. 253.
3 — **Komünist ve İşçi Partilerinin Uluslararası Toplantısı. Moskova, 1969,** Prag, 1969, s. 41.
4 — V. İ. Lenin, **Toplu Yapıtlar,** C. 6, s. 509.
5 — Age., C. 20, s. 346-347.
6 — Age., c. 27, s. 19
7 — Age., C. 23, s. 163.
8 — Age., C. 31, s. 67.
9 — **Lenin Kolleksiyonu XXXVIII,** Moskova, s. 212-213 (Rusça)
10 — V. İ. Lenin, **Toplu Yapıtları, C. 33,** s. 111.
11 — Age., C. 16, s. 348.
12 — Age., s. 350.
13 — Age., C. 15, s. 152.
14 — Age., C. 35, s. 238.
15 — **Proletarskaya revolutsia,** 1930, No. 2-3, s. 101.
16 — V. İ. Lenin, **Toplu Yapıtlar, C.** 24, s. 79-80.
17 — Age., C. 23, s. 123-124.

TÜSTAV

18 — Age., C. 31, s. 32.
19 — Age., C 30, s. 57.
20 — Age., C. 31, s. 92, 93.
21 — Age., s. 79-80.
2 — Age., s. 63.
23 — Age., s. 65.
24 — **Molodoi kommunist**, 1972, No. 4, s. 36-37.
25 — **Avanguardia**, 7 Şubat, 1920.
26 — V. İ. Lenin. **Toplu Yapıtlar**, C. 31. s. 49.
27 — Age., C. 27. s. 38.
28 — Age., C. 31, s. 69.
29 — Age., C. 31, s. 23.
30 — **Lenin'in Birleşik Devletler'e Etkisi**, New York, 1970, s. 131.
31 — V. İ. Lenin, **Toplu Yapıtlar**, C. 31. s. 97.
32 — Age., C. 32, s. 468.
33 — Voprosy istorii KPSS 1966, No. 1, s. 109-110.
34 — **L'Humanite**, 9 Temmuz, 1921.
35 — **Vladimir İlyiç Lenin Üstüne Anılar**, Moskova. 1969, C. 5, s. 347 (Rusça)
36 — V. İ. Lenin, **Toplu Yapıtlar**, C. 33, s. 210.
37 — **Vladimir İlyiç Lenin Üstüne Anılar**, c. 5, s. 390-391.
38 — **L'Unita**, 19 Temmuz, 1970.

57 X 164
EBADINDA
4 RENK
OFSET BASKI
KUŞE KAĞIDA
LENİN
POSTER

10 TL

TÜSTAV